

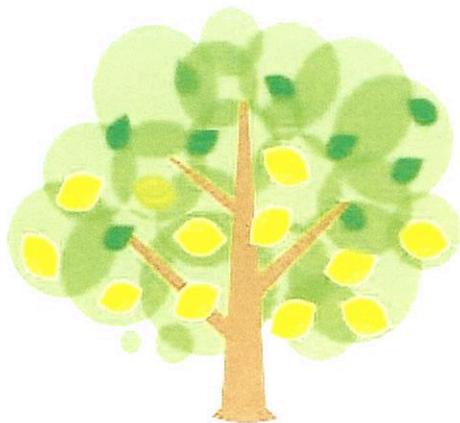
עץ הלימון

בשארית כוחותיו
וכמו להצדיק את קיומו
הניב העץ הזקן
לימון אחד.

אינני קוטפת
רק באה כל יום
להרים

כל הכבוד!
אני אומרת לו
איזה לימון יפה!

אגי משעול

עלון מס' 1509 – 16/3/18

פתיח

נהוג לחשוב שרמת הסובלנות של נהג ישראלי 'ממוצע' כלפי נהגים אחרים, קל וחומר הולכי רגל, אינה מן התכונות הבולטות ברזומה שלו. ואכן, עד לא מזמן, ניתן היה בכל צומת בישראל לשמוע תדיר חריקות בלמים צווחניות ובעקבותיהן מסע קללות וגידופים שבמקרה הטוב הסתיימו ללא תגרת ידיים. והנה, במחי החלטה חכמה אחת שהפכה לתקנה מחייבת, אנו עדים לשינוי התנהגותי של חלק בלתי מבוטל של נהגי ישראל. התקנה קובעת שעל נהג לתת זכות קדימה להולך רגל, גם אם זה טרם הניח רגלו על שפת הכביש. תקנה זו יצרה לטעמי שינוי תודעתי מאד משמעותי, והיום ניתן לראות נהגים העוצרים מרחק סביר לפני מעבר חציה ומסמנים בידם להולך הרגל לחצות. הדבר המשלים לתקנה זו, הוא אותו תשדיר רגיש וחכם, הממחיש את החשיבות של: "תסתכל לי בעיינים לפני שאתה חוצה"- הצטלבות המבטים של נהג והולך רגל יוצרת שפה משותפת שעשויה וצריכה למנוע תאונות.

גם בהעדר נתונים סטטיסטיים, אין לי ספק שאנו עדים למהפך הדרגתי בתרבות בנהיגה בישראל.

יש עכשיו סיפור שמזעזע את העולם על כלב, שדיילת הורתה להכניסו לתא לאיחסון תיקי היד בתוך המטוס, כותב כדורסלן העבר אור גורן בפוסט שהעלה בפייסבוק. 'לאחר הנחיתה, נמצא הכלב מת בתא האחסון. מעדויות הנוסעים, מסתבר שהם שמעו נביחות במהלך הטיסה, וכולם ללא יוצא מן הכלל ישבו בשקט, ואפילו צדיק אחד לא נמצא לפתוח לרגע את תא האחסון ולבדוק האם הכלב בסדר. האסוציאציה היחידה שעולה לי בראש, כותב גורן, היא החברה הישראלית. 90% מחברי חושבים כמוני ומאמינים במה שאני מאמין, אבל כל אחד מסיבותיו נותן לכלב להמשיך לנבוח אל מותו. רוב אזרחי ישראל הם עדין אנשים רודפי שלום וצדק, וזה הזמן להפסיק להיות פסיביים ולבדוק מה קורה בתא המטען...

שכל אחד יקח את הסיפור המטלטל הזה לאן שיקח.

שבת של ניחוחות אביב ירוק

אבנרון

ממנהל הקהילה

בנוסף אנו מתכננים לקיים דיון בנושא ועדת תרבות חיים אשר הובלה ע"י ישראל ברקאי. עם החלפת ועד ההנהלה ביקש ישראל לבחון את אופן הפעילות ותחומי האחריות וכן לתת תוקף מחודש להחלטות שהתקבלו בנושא בעבר.

צח"י (צוות חירום/חוסן ישובי) -

מדיניות הצח"י גובשה כחלק ממסקנות מלחמת לבנון השניה בה חלק מהישובים עם דגש על ישובים כפריים "ננטשו" ע"י בעלי התפקידים והוזנחו ע"י רשויות המדינה. הרעיון מאחורי התיאוריה הוא שבמקרי חירום לאומיים (בטחונים ואחרים חו"ח) לא תוכל המדינה להפנות את משאביה ולספק שירותים במהירות וביעילות בהן היא פועלת בעיתות שגרה.

במקרים אלה, נמצאת האחריות על תפעול הישוב (מכלול ההיבטים הבטחוניים והאזרחיים כאחד) בידי הישוב. הנחת העבודה היא שהישוב צריך להיות מוכן לדאוג לצרכיו למשך מספר יממות עד שרשויות המדינה יוכלו להתארגן.

לצורך כך קיימנו מספר פגישות בהן השתתפו יונתן אלטר, יונתן שטיינדל ואנוכי. בהמשך לפגישות הללו אנחנו צפויים לקיים בשבועות הקרובים "מפגש התנעה" עם כל רכזי התחומים וממלאי מקומם (שהתנדבו לתפקיד). בפגישה נציג את תחומי האחריות ונקבע לוחות זמנים להשלמת ההתארגנות. לפגישה יצטרפו גם נציג פיקוד העורף ונציגת המועצה.

אנחנו מתכוונים להשלים את מרבית ההכנות עד לסוף חודש יוני. לאחר מכן נידרש לתחזק, לרענן ולתרגל את המערך מפעם לפעם.

דוברת לישוב

חלק נוסף מההכנות לחירום הנו מינויה של לימור לוי לדוברת הישוב. לימור תמצא בקשר עם גורמי הביטחון והדוברות בתוך אשדות יעקב (רב"ש, מזכיר, מנהל קהילה וכיו"ב) והגורמים המועצתיים והאחרים ותדאג להפיץ מידע מהיר ומוסמך בזמן אמת.

חברים יקרים תושבי אשדות יעקב איחוד, חגיגות פורים כבר מאחורינו, ומעבר לפינה כבר אפשר לראות את פסח.

עכשיו כבר באופן רשמי החורף הקצר פינה את מקומו לאביב שהגיע במלוא העוז, הימים נעימים ועדיין לא חמים והפריחה נמצאת בכל פינה.

הלואי ומזג האויר האביבי ימשך כמה שיותר זמן.

חגיגות פורים -

פורים נחגג בשיתוף פעולה עם המאוחד. התקיימו שתי מסיבות, המסיבה המרכזית ביום שישי ה 2/3 ושבוע לאחר מכן מסיבה ל"צעירים ברוחם" שהתקיימה בחדה"א של המאוחד.

שתי המסיבות היו מוצלחות ומרובות משתתפים ונחגגו בשיתוף פעולה חיובי ומלא עם השכנים במאוחד.

עם סיום החגיגות קיימתי פגישת סיכום ומסקנות עם אתי דוד, זאת במטרה לשמר לשנים הבאות את החלקים המוצלחים ולבחון שינוי בחלקים הפחות מוצלחים.

אני רוצה לנצל את ההזדמנות ולהודות לאתי דוד על העשייה התרבותית המבורכת, על האנרגיות, היצירתיות ועל התוצאה בה כולנו יכולים להתגאות.

ישיבה ראשונה נוף אשדות -

הנהלת האגודה הקהילתית 'נוף אשדות' קיימה את ישיבתה הראשונה והחגיגית ביום ה 13/2/18.

בתחילת הישיבה בחרו חברי הוועד החדשים והממשיכים בניב ליש לתפקיד יו"ר האגודה. מרבית הישיבה יוחדה לדיון אסטרטגי ולקביעת מטרות ויעדים לפעילות ועד ההנהלה בתקופת כהונתו. הדיון טרם הסתיים והפרוטוקול שלו מצורף בהמשך לעדכון זה.

בישיבה הבאה המתוכננת ל 20/3 נקיים דיון בנושא בריכת השחיה כאשר על הפרק תעלה הצעת ההחלטה שהביא הצוות שפעל בנושא. במידה והצעת ההחלטה תאושר הנושא יפורסם לציבור ויובא לדיון באסיפה ולאחר מכן גם להחלטה בקלפי.

ממנהל הקהילה - סוף

משבר יהיה מקור אמין, מדויק ומרגיע, שממפה ומזהה צרכים ספציפיים, ושכל האינפורמציה מתנקזת אליו. מתן אינפורמציה אמינה ומדוייקת ברמת תיאור עובדות, תפחית חרדה, תיצור הרגעה מנטלית ותמנע חרושת שמועות. אסור במצבים אלה לפעול באופן ספונטני מדגישה לימור, כי לספונטניות יש לעיתים מחיר של חוסר רגישות.

לימור, ילידת ערד ונשואה ליריב לוי בן אפיקים, לא רואה בדבורות פריצת דרך. אני יועצת חינוכית ברמ"ח איברי, נהנית מכל רגע, ולא חושבת על קריירה חדשה.

אבנרון

פרטי הקשר של לימור - נייד - 052-3409030
דוא"ל - limor.levin1@walla.co.il
(ראיון עימה בהמשך הדף)

אנצל הזדמנות זו בכדי להודות למתנדבים לצוותים ולהזמין חברים נוספים לבוא ולהתנדב.

סוף שבוע נעים ושבת שלום,

גלעד גורן

מנהל האגודה הקהילתית "נוף אשדות"

דוברת הישוב

לימור לוי, תושבת 'נוף אשדות', מונתה לדוברת אשדות יעקב בחירום ועושה רושם שהתפקיד תפור היטב על מידותיה. בכובע אחד משמשת לוי כיועצת חינוכית בב"ס לילדים אוטיסטים במסילות, ובכובעה השני מדריכה מחוזית בשרות הפסיכולוגי של מחוז צפון ביחידה להתמודדות עם מצבי לחץ, משבר, חרום ואובדנות.

מהמקום הזה פנה אלי יונתן אלטר, ונעתרתי בשמחה. במצבי חירום, אומרת לימור, קיימת אבחנה בין שלושה ממדים: **לפני הארוע** - מרכיבים של הכנה לחירום וחוסן, **תיפקוד בעת שעת חירום** והחלק השלישי שהוא **שיקומי**.

בעידן שלנו אומרת לימור, ישנה זילות של אינפורמציות, ולכן חשוב שבמצבי חרום או

בית אשדות משתתף

באבלם של

רפי ובנצי בן נאים

**והמשפחה
במות אביהם**

*

של שלומי הינדי ומשפחתו

במות האב

*

של שולי לוי ומשפחה

במות האם

מהנעשה ב'אשדוטף'

בימים אלו נסגרו ההרשמות לשנת הלימודים הבאה ואנו נכנסים לעבודה אינטנסיבית של בניית המערכת ברובד החינוכי, תפעולי והכלכלי.

אנו מתעתדות להציג את ההיערכות לשנה הבאה בערב הורים שיתקיים ביום שני 7.5.18- רישמו לפניכם את המועד.

במידה ומישהו פיסס את ההרשמה יש לפנות אלינו בהקדם.

חג הפסח לפנינו. מי מכם שמנצלים את בא האביב לניקוי ושינוי הסביבה הביתית שלו, מוזמנים להביא אלינו חפצים ורהיטים שונים שאין לכם צורך בהם.

כמדי שנה, מערכת 'אשדוטף' תפעל במהלך ימי החופשה והחג במתכונת מלאה. עם זאת, הניסיון מלמד כי משפחות רבות נהנות מאוירת החג ויוצאות לטייל ולנפוש. באם ידועים לכם מועדי ההיעדרות, אנא יידעו את הצוותים מראש, כדי שנוכל להתארגן בהתאם עם כח אדם ולאפשר גם לצוותים שלנו ימי חופשה.

בחודש החולף ציינו את יום המשפחה, פורים ויום האישה הבינלאומי.

יום המשפחה צויין בחלק מהגנים במפגש הורים ובחלק הוזמנו סבים וסבתות. הילדים יצרו, שרו, אפו ונהנו ביום זה בו המשפחה מוזמנת לשעה קלה למרחב הפעילות שלהם.

פורים - השנה רצינו להיות חלק בהפנינג הקהילתי המסורתי, מתוך תפיסה חינוכית-קהילתית המפגישה את האוכלוסייה על שלל גווניה ומתוך רצון להיות חלק מאווירת החג.

לצערי לא הצלחתי להעביר את המסר בצורה טובה וכנראה גם לא מספיק בזמן ולכן נוצרה התנגדות לעניין.

בשבוע החג יצאנו לתהלוכה שמחה וססגונית שרק הגשם הביא לסיומה, קיימנו משתה מסורתית בו ההורים מכינים ממיטב מטעמיהם, יצאנו לראות את מיצג העגלה של הנעורים ונהנינו משלל תחפשות ואביזרים.

יום האישה הבינלאומי שנקרא במקור "יום הפועלות הבינלאומי", מצוין בעולם כבר מעל מאה שנה ומתמקד בכבוד ואהבה כלפי נשים וציון ההישגים הכלכליים, הפוליטיים והחברתיים של נשים.

במערכת שלנו המתקיימת בזכות הנשים העובדות בה בהתמדה, מסירות, אחריות ואהבה בחרנו לומר תודה ופינקנו כל צוות בסלסלת ארוחת בוקר מפנקת.

מלבד חגיגות, לקחנו חלק פעמיים בחודש זה בתרגילים ארציים להתגוננות במקרה של ירי טילים.

התרגיל הראשון היה ללא אזעקה ובו חלקנו ירדו למקלטים וחלקנו נכנסו למרחב מוגן במבנה הבית.

התרגיל השני לווה באזעקה וירדנו למקלטים למספר דקות.

כולי תקווה שנישאר תמיד רק בתרגול ולא נזדקק לניסיון בזמן אמת.

כְּלֵי־חַיִּים הוֹפִיעָה רֵאשָׁה אֶז הוֹרִידָה, דְּבוּרָה קֵלֶת כְּנָפִים,
שְׁמֵקָה כָּל עֵין הוֹדִיעָה בְּבִקְעָה כֵּל פֶּרַח מְכַרְכֵּה,
רוֹאָה וּמְשֻׁמָּה הוֹרִידָה: טוֹעֵמֶת מִיץ לְחַיִּים
הַכְרִיזָה אֵף אֲבִיב קָרֵב וּבָא! לְכָבוֹד אֲבִיב שְׂבָא.
הוֹדִיעָה: פְּרָפְרִים הִגִּיחוּ,
אֲבִיב קָרֵב וּבָא. פֶּרַחוּ מְרֵב שְׁמֵקָה,
הַתְּעוֹרְרָה רִקְפָת, הֵם רִיחַ צוּף
הַדּ בֵּין סְלָעִים הִרְיחוּ,
שְׁמֵקָה, קָרְאוּ: אֲבִיב כָּרֵר
אֲזַנְיָהּ הִיא זֹקֶפֶת בָּא
אֲבִיב קָרֵב וּבָא!

(אביב/בלהה
אמיתי

ורד כהן - אשדוטף-אשדות יעקב

בחינוך החברתי

בבוקר יום ה', קיימו בנות ובני הנעורים את ההופעה המסורתית של העגלאידע לילדי 'אשדוטף' והבתים הצעירים. השנה נושא העגלאידע היה 'גיבורי עלי' ובחברת הנעורים בחרו להציג את פופאי וזוגתו, אוליב כצמד גיבורי עלי. לאחר כשלוש הופעות, יצאו בני הנעורים, ביחד עם העגלה המושקעת, שבנו בכוחות עצמם, לתהלוכת העגלות לכיוון צמח. לאחר מצעד ארוך וססגוני של עגלות שונות ממרבית יישוב העמק, זכו בני הנוער של אשדות במקום הראשון בתחרות. מיותר לציין את תחושת הנחת והסיפוק של החברה, על כך שעמלם בהכנת העגלה, שארך כחודש ויותר, עלה יפה והעניק להם את הזכייה במקום הראשון.

ילדי בית כולל חצב המשיכו במפעל המבורך אותו הם מקיימים לאורך השנה, ליווי של ילדי דור תש"ח. במסגרת זו הם הכינו והעניקו משלוח מנות אישי ומחמם לב לבני ה-70 בשני הקיבוצים. התגובות היו נהדרות ואסירות תודה וזה לכשעצמו שווה הכל.

כאמור בימים אלו אנחנו עוסקים בהכנות האחרונות לקראת חופשת הפסח. ביום ה' הקרוב תתפרסמה תכנית החופש של כלל השכבות והבתים. כפי שלבטח כולכם מכירים, השנה תתקיים בביה"ס מול גלעד פעילות בחופש פסח

סוף בעמוד הבא

בשבועיים האחרונים אנחנו מצויים במסדרון של חג הפסח. בעוד כעשרה ימים תחל חופשת הפסח ועימה הפעילות הענפה והברוכה בשכבות השונות של החינוך החברתי.

חלק מערכיו הבסיסים של חג הפסח עוסקים ביציאתנו של העם מעבדות לחירות, ואילו בחינוך החברתי דווקא בתקופה זו של החופשה, העבודה והמלאכה רבה שבעתיים. ועדיין, דווקא בעת הזו, בה אנו נפגשים עם הילדים מדי יום, יש לצוותים השונים את היכולת להגיע להישגים, לעשייה ותהליכים חברתיים עם הקבוצות השונות, אשר אינם מתאפשרים במהלך שנת הלימודים, ומכאן שתחושת החג מתלווה לכל העשייה.

רגע לפני חופשת הפסח ראוי להזכיר ולציין את הפעילות הרבה שהתקיימה ביישוב ובמערכת החינוך החברתי במהלך חופשת פורים, שהייתה קצרה, אך גדושה ומלאה בעשייה.

'אות הפתיחה' הייתה מסיבת פורים האיזורית לשכבות ז'-ח', שהוכנה והופקה בהובלתם של נערות ונערי השכבה הצעירה. המסיבה התקיימה במועדון של השכבה הצעירה, השתתפו בה כ-100+ נערות ונערים והיא נחלה הצלחה גדולה.

ביום ד', היום הראשון של חופשת פורים קיימו את הפנינג פורים, שהפך כבר למסורת באשדות. השנה רצינו לחרוג מעט מן המנהג ולשנות את מתכונת החגיגה. הכוונה הייתה לשתף פעולה עם מערכת הגיל הרך (אשדוטף) ולקיים את הפנינג בבוקרו של יום ו'. לצערי המסר והכוונה שעמדו מאחורי הרעיון לא תווכו במועד לציבור ובסופו של דבר בחרנו לקיים את הפנינג בשעות אחר הצהריים, בכדי לאפשר למירב חברי וחברות הקהילה לקחת בו חלק. אני תקווה כי בעתיד נצליח לקיים את שיתוף הפעולה הזה ואף לרתום אליו את שיתוף הפעולה של כלל חברי הקהילה.

בחינוך החברתי - סוף

בשעת בוקר מוקדמת (ספק שעת לילה מאוחרת) התקבצו 14 מבני השכבה באוטובוס, שעשה את דרכו לירושלים. בשעה 7:30 בדיוק ניתן האות והנערות והנערים פתחו בריצה קבוצתית למרחק של חמישה ק"מ במסגרת מרתון ירושלים.

היה זה אירוע השיא של פרויקט, שהחל לפני מספר חודשים וכלל אימונים מפרכים ומגוונים של ילדי השכבה בהדרכתו וניצוחו של אילן. כמי שנכח במקום בזמן המירוץ אני חייב לציין בסיפוק גדול את הגאווה ותחושת הכבוד, שמילאה אותי בראותי את הקבוצה של החברה במירוץ. יישר כוח לכל המשתתפים וכמובן לצוות המלווים המסור, נערי כיתה י' (אורי, עידן, ומעיין) ומיכל המדריכה, שניצלה גם היא את ההזדמנות לריצה.

כעת נערכים בני ובנות השכבה לכיבוש הפסגה הבאה (תרתני משמע), הנסיעה למצדה, שתתקיים ממש עם תחילתה של חופשת הפסח.

בחודש האחרון קלטנו מס' מדריכים בחינוך החברתי.

בבית כולל 'חצבי' קלטנו את עדי סלם, אחותה של רעות העובדת בבית כולל 'אלה'. בבית כולל 'צפצפה' קלטנו את **שחק נחמד**, אשר עובד איתנו במקביל לעבודתו בתחנת הדלק בצמת.

בחברת הנעורים קלטנו את **גיל אלטר**, אשר יסייע ויעזור לדניאל עם קבוצת הנערות והנערים.

אני מאחל לכל המדריכים החדשים הרבה הצלחה בפעילות במסגרת החינוך החברתי.

אני מאחל לכל אחת ואחד מהילדים (והוריהם) חופשת פסח נעימה ומהנה.

אמנון אביגדור
חינוך חברתי – אשדות יעקב

(בשבוע המקדים לחול המועד) כחלק מתכנית "ניצנים בחופש". התכנית מיועדת לילדי כיתות אי-ג' ופרטים אודותיה ניתן למצוא באתר המועצה ובפרסומים השונים של מחלקת החינוך. במקביל לכך, מערכת החינוך החברתי תפעל כרגיל, כאשר הבתים הכוללים ייפתחו מדי יום בשעות הבוקר עד לשעות אחר הצהריים.

השבוע נשלים בשעה טובה ומוצלחת את העברתו של מועדון חברת הנעורים למשכנו החדש. למי שלא מעודכן אספר, שלאור קליטתה של קבוצת העבודה הסינית באשדות יעקב איחוד, הוחלט על העתקת המועדון למשכנו החדש. לאחר בחינת החלופות סוכם על העברת המועדון למבנה, ששימש עד היום את גרעין 'צבר'. בסיועו של הקיבוץ ובעבודה של מיכה סוסן וצוות הנוי שופץ ונצבע המועדון, נשתל דשא, נבנתה גדר והמקום נראה מסודר, חדש ומזמין. עדיין ישנה עבודה, אבל הכיוון נראה בהחלט מבטיח.

זה המקום להודות ליונתן אלטר המזכיר על התמיכה במהלך, כולל בהקצאת המשאבים הנדרשים לעניין ובליווי הפרוייקט. אירוע החנוכה ייערך בקרוב – פרסום מתאים יופץ בנפרד.

ילדי שכבה ז', שנת המצוות, לא נחים לרגע. ביום שישי האחרון הם כבשו פסגה נוספת, אליה התכוננו והתאמנו במשך מספר חודשים בהובלתו של אילן אליהו שאף פעם לא מתעייף.

רפת נטופה - מקור לגאווה (וקצת לדאגה)

בצוות ניתן למצוא שילוב די נדיר של צברים, תאילנדים ומוסלמים מכפרי הסביבה שהוותיקים שביניהם עובדים ברפת למעלה מעשור. התאילנדים שמגיעים לתקופות של חמש שנים בלבד, מתגוררים במתחם הרפת שם דואגים לכל מחסורם. אחת לחודש, אני לוקח אותם לעשות קניות בסופר, מביא להם דברי דואר ודואג להם טיולים. מתוך 1100 הפרות שרשומות בספר העדר של נטופה 960 נחלבות מסביב לשעון, שזה אומר חליבת בוקר שמתחילה בארבע וחצי ונמשכת בין 6 ל-7 שעות. שעה אחת של התארגנות, ומיד מתחילה לה חליבת הצהריים שנמשכת עמוק אל תוך הערב, עוד שעת הפסקה והצוות ערוך ומוכן לחליבת הלילה וחוזר חלילה - 20 שעות חליבה נטו ביממה!! מי היה מאמין.

לאורך תקופה 'רדפנו' אחרי המכסה, אומר מוטי, וכדי לעמוד ביעד, קנינו הרבה עגלות; כשאתה קונה עגלות בכל מיני מקומות, השילוב אינו טוב וגורם ל'סטרס'. ב-2015 סבלנו מ-'מיקופלסמה' - מחלה מידבקת שאין לה לפי שעה מרפא, וכתוצאה ממנה נאלצנו להוציא מהעדר 175 פרות. לאור המציאות העגומה, החלטנו לקנות עגלות חדשות, וכאן, היינו כבר למודי ניסיון מארוע דומה שהתרחש ברפת קיבוץ מירב, שם נתקלו בבעיה מול הביטוח, והכנו מראש תיק מפורט על כל פרה שיצאה מהעדר. איש הביטוח קיבל ממני את הנתונים בצורה הכי מסודרת, ובסופו של תהליך קיבלנו את מלוא

המשך בעמוד הבא

5.5 מיליון ש"ח אלה הם רווחיה של רפת נטופה לשנת 2017. כ-1.2 מיליון חולקו לכל אחד משלושת המשקים השותפים: אשדות איחוד, בית רימון וגשר. 2017 היתה שנה פנטסטית מסכם המנכ"ל **מוטי רחמים** (יפעת) וכשאתה מגיע בראש מורס, בלי צורך להתנצל או להסביר זה אומר הכל. שמונה שנים מנהל מוטי את השותפות המצליחה (משנת 2010) ובעוד כחמש שנים אמור לצאת לפנסיה, אבל מצהיר בריש גלי שכל עוד ירצו בי אני מתכוון להמשיך.

חבר אשדות שהיה רגיל לראות פרות מתבוססות ברפש, כשעטיניהן 'מרופדים' בשכבת זבל בלתי הפיכה, צפוי למהפך תודעתי, אם יטריח עצמו מרחק 35 דקות נסיעה לרפת נטופה שבבית רימון, שם ימצא רפת בנויה לתלפיות, נטולת ריחות לוואי דוחים ובעיקר שיכון תפארת ל-1100 פרות רנטביליות ולדור המשך מבטיח של עגלות עגלים הנהנים מתנאי מחיה לעילא ולעילא. יו"ר רפת נטופה בעשור האחרון הוא **יוסי מלול** (70, עין חרוד) שעושה את המרחק לעיתים קרובות יחסית. בין לבין הוא עורך את ירחון הרפתנים 'הרפת והחלב' שבימים אלה ראה אור גיליון פסח שלו, ואחת לשבועיים מדירים עד יטבתה, גם שם הוא משמש כיו"ר הרפת. לאחר שלמדתי את רפת יטבתה, מספר מלול, הזמנתי את מנהלה להגיע לרפת נטופה, והתוצאה היא מספר שינויים בולטים שהביאו לעליה משמעותית ברווחיותה של הרפת הדרומית.

17 עובדים מועסקים ברפת נטופה, אף לא אחד מהם מאשדות או גשר, בעוד לבית רימון ייצוג הולם של ארבעה חברים. אל תחפשו אישה בסביבה כי לא תמצאו, לפחות לא כרגע, והצוות כולו על טהרת המין החזק. ניסינו לגייס נשים לצוות, מסביר מוטי, אלא שעד כה זה לא צלח. אם מישהי מאחד הקיבוצים השותפים, רואה עצמה מתאימה, היא מוזמנת לראיון, ואם תימצא מתאימה, נשמח לקבלה לצוות.

רווחה משתלמת

רפת נטופה - המשך

חריגה לטובה

2017 היתה השנה הראשונה שרפת נטופה חרגה ממכסת החלב שעמדה לרשותה, ויצרה 11.3 מיליון ליטר, למעלה ממיליון ליטרים יותר משנה קודמת. זו תוצאה יפה שמעידה על ניצול טוב יותר של אמצעי הייצור שעומדים לרשותנו, מציין מוטי. ב-2018, שאנו מצויים ברבעון הראשון שלה, תקבל נטופה תוספת מכסה של 450 אלף ליטר שאותה היא תייצר ואף תחרוג ממנה, הוא מצהיר. חריגה מהמכסה פירושה שתקבל תמורה נמוכה יחסית לכל ליטר עודף בחורף, כי אז יש בארץ עודפי חלב בארץ, לעומת זאת בקיץ, כאשר חסר חלב בשוק, מקבלים תמורה גבוהה על ייצור עודף, אלא שהפרות לא תמיד משתפות פעולה עם הגראף העולה משום שבחודשי הקיץ הן סובלות מעקת חום, שמקשה עליהן לצנן את הגוף, ומכאן שיצור החלב פוחת משמעותית בהשוואה לחורף. נתון שיש לקחת בחשבון הוא שהלחות ברפת נטופה גבוהה יחסית לאזור, משום שהיא נמצאת ב'תפרי' שבין עמק נטופה ועמק תורען ולכן בחודשים מאי ועד אוקטובר, כאשר טמפרטורת הלילה עולה על 20 מעלות יש לצנן.

תנאים אלה חייבו אותנו להשקיע במאוררי 'הליקופטר' וכן בצינור אינטנסיבי לפני ואחרי חליבה, זאת כדי להפחית את עקת החום ולאפשר לפרה תנאים אופטימליים ליצור חלב בקיץ. 'מדיניות הצינונים', לא רק מסייעת לייצור חלב, מוסיף מוטי, אלא יוצרת תנאים נוחים יותר להתעברות.

ומה באשר לתנאים בחורף? מוטי מדגיש שהפרה ישראלית אינה רגישה לתנאים של קור קיצוני וגם שלג לא מזיז לה; לעומת זאת, היא מאד סובלת מרוח, והרוחות העזות שנושבות ברכס נטופה, חייבו אותנו להקים יונקיה גדולה ומרווחת על חשבון ה'מלונות' שלא עמדו במשימה.

המשך בעמוד הבא

התמורה עבור מכירת הפרות, וכתוצאה מכך יכולנו לרכוש עגלות הרות ובתוך שנה להדביק את הפער ביצור החלב, ומאז, בכל שנה אנחנו גדלים. בקניה האחרונה, שהיתה בפברואר 2017 רכשנו 40 פרות על מנת שנוכל לעבור את המכסה, ומעתה והלאה נשלים את הפערים מגידול עצמי.

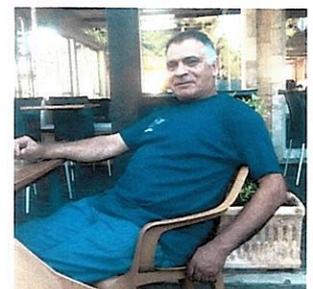
מה רמת המידע שמקבלים המשקים?

רפת הוא ענף מרתק ומעניין שנותן הכנסה יציבה וקבועה, אומר מלול, ובזכות תכנון ברמת ודאות גבוהה יחסית, ניתן לבצע את מה שתוכנן ואף מעבר לזה. הנהלת רפת נטופה משתפת את הבעלים והנהלות הקיבוצים בשקיפות מלאה, כאשר מטעם אשדות נציגים עמית אורלנד מנהלת העסקים ודני קורן הגזבר, שבעבר ניהל את רפת אשדות.

בכל חודש יוצא סיכום כלכלי וסיכום פיזי ובכל סיום רבעון מתקיימת ישיבת הנהלה עם הנוגעים בדבר. יוסי מציין את הנהלת אשדות, שיחסית לבעלים האחרים, מגלה מעורבות ואיכפתיות. כמובן שאשמח לבוא לשוחח עם חברי אשדות בכל עת, להציג את המידע ולענות לשאלות.

יוסי מלול

מוטי רחמים

רפת נטופה - המשך

כיום. כדי לקדם את מכון החליבה החדש, שהוא סוג של מהפכה ברפת החלב, ניהלה רפת נטופה משא ומתן מתקדם מול שתי חברות מובילות בשוק: צח"מ אפיקים (אפימילק) שמייצגת חברה את חברת 'מדארו' המכסיקנית ו-SCR- חברה ישראלית שנמכרה למשקיע אמריקני. לאור בחינה מדוקדקת הוחלט ללכת עם חברת 'אפימילק' שמפתחת חיישנים (סנסורים) שתפקידם לעקוב אחר תהליכים המתרחשים בגוף הפרה ונותנים לרפתן התראה מוקדמת. לאחר שיושם התהליך, יקבל הרפתן באמצעות האיפון האישי שלו אינדיקציות אודות מחלות, תהליך המלטה, עיכול ועוד, וכך יידע בזמן אמת מה קורה עם כל פרה בעדר. בטכנולוגיה ששיימה היום, יודע הרפתן על פרה חולה עוד בטרם הפרה חשה זאת על בשרה, והכל בזכות מידע שהצטבר במערכת. ההשקעה בהקמת מכון החליבה המסתובב מוערכת ב- 8 מיליון ₪. ההערכה היא שבסתיו הקרוב יחלו העבודות, ובחודש אפריל או מאי 2019 המכון יכנס לעבודה. האם בכך סיימנו עם ההשקעות לשנים הקרובות? מסתבר שלא. הרגולציה בארץ כך מסתבר רק הולכת ומסתעפת, בעיקר בנושאים הקשורים לאיכות סביבה. ברפת נטופה, מסביר מוטי, ישנה הפרדה בין מוצקים לנוזלים, כאשר המוצקים מפונים אל מחוץ לאתר והנוזלים עוברים למתקן טיהור אזורי (מט"ש). מאחר והנוזלים אינם עומדים עוד בתקנים המחמירים של המשרד להגנת הסביבה, ניאלץ בעתיד הנראה לעין להשקיע סכום של 800,000 ₪ כדי להביאם לרמת טיהור שלישונית, שמהווה תנאי הכרחי לקבלת אישור להקמת מכון החליבה. יצרנו קשר עם חברת 'חוליות' בגליל העליון, להם יש מערך שעונה על הצרכים שלנו, ומתקן זה יוקם במקביל לבניית מכון החליבה. כאשר נסיים את בניית המכון מחכה לנו השקעה נוספת, הפעם בסככה לטובת הפרות שנוספו לאחרונה לעדר. כאשר מדובר על תוספת שיכון, צריך לקחת בחשבון

המשך בעמוד הבא

יונקיה חמישה כוכבים

רווחת בעלי חיים בכלל, ופרות בפרט, הופכת בשנים האחרונות לחלק משגרת החיים במדינה מתוקנת, ויש להתייחס לנושא זה בכובד ראש. הנתון הבסיסי ביותר הוא מרווח לפרה, שברפת נטופה עומד נכון להיום על 20 מ"ר (באשדות מאוחד 14 מ"ר בלבד). ההקפדה בנושא זה מתחילה כבר אצל עגלות ועגלים יונקים, ואם שם הכל מתפקד כשורה הרי שברוב המקרים העגלה תהפוך לפרה טובה. כשראיתי את דובי שושני עובד תחת כיפת השמים, בשמש או בקור, עם העגלים והעגלות, פשוט כאב לי הלב, נזכר יוסי, היום יש לנו יונקיה מרווחת ומקורה, והתוצאות בהתאם.

רווחה, מדגיש מוטי, היא לא רק של הפרות אלא גם של הרפתנים, ובסופו של יום מייחסים לנושא זה חשיבות כלכלית כמו כל תחום אחר.

ייצור, פיתוח ואיכות סביבה

ב-2019 אמורה להסתיים תכנית האב ה-שש שנתית של רפת נטופה, כאשר היעד הבא הוא הקמת מכון חליבה מסתובב בן 60 עמדות, שמצוי בשלבי תכנון אחרונים. מכונים דומים עובדים ביישובים יונתן, גזית, רביבים ורגבה, ואנחנו ניישם את הלקחים שנלמדו אצלם כדי להגיע לתוצאה הכי טובה. היתרון הבולט של מכון מסתובב, מסביר מוטי, הוא קצב חליבה גבוה כ- 300 פרות בשעה, שמאפשר לחלוב את כל העדר בשלוש וחצי שעות שהן כמחצית הזמן שאורכת חליבה

רפת נטופה - המשך

שהקרקע שלנו סלעית מאד, ומצריכה חציבה, שמייקרת את עלות הבניה.

רפת משולשת

רפת נטופה היא אחת מתוך 15 רפתות במגזר הקיבוצי להן יש שלושה שותפים. האיחוד במקרה שלנו, נעשה לא רק משיקולים כלכליים גרידא, אלא מסיבות אחרות, כמו למשל למשל הרצון של אשדות איחוד לפנות שטח לטובת הקמת שכונת מגורים. בתחילת התהליך לא היו נתונים שהצביעו על כך שרפת משולשת צפויה להיות יעילה ורווחית יותר מרפת בודדת, אומר יוסי מלול, ולכן המלצתי למשקים להמנע ממנו, בין היתר בגלל חשש מעירוב של עדרים; בחלוף השנים, מציין מלול, מתחיל להסתמן יתרון לגודל, כאשר הערובה למימוש יתרון זה, הוא ניהול מקצועי וצוות מיומן. למרות השיפור בתוצאות של הרפתות המשולשות, יוסי מחזיק גם היום בעמדתו שמשק שיש לו את היכולת הכלכלית, עדיף לו לשמור את הרפת בתוך הישוב, ואילו הייתי חבר אשדות, הייתי נלחם כמו איציק גל, להשאיר את הרפת בבית. כדוגמה המאששת זאת, הוא נוקב ברפת הקיבוץ שלו, עין חרוד איחוד (וגם בשכנתה במאוחד), שמעבירות לחשבון הבנק של המשק יותר כסף מאשדות ברפת נטופה. הכיצד? משום שברפת משותפת אתה נדרש כל הזמן להשקיע, ולכן הבעלים מקבלים כמעט אותו סכום לאורך השנים. הסכנה חמורה שבעתיים ברפתות שמחייבת השקעות, כי ברור לכולם שברגע שמחיר המטרה לליטר יקוצץ בעשר או עשרים אגורות, היתרה שתיוותר בידי המגדל לא תספיק עוד להחזר השקעות. צריך לקחת בחשבון גם את הצד הפוליטי, אומר יוסי, והוא שרוב הכסף הולך למושבים בעוד לקיבוצים נשאר מעט. המושבים, שמורגלים במאבקים, לא מסתפקים במה שקיבלו עד עתה, ונאבקים לקחת אליהם גם את יתרה הכסף, מתוך תחושה שהקיבוצים ממילא לא יגידו כלום.

מה עושה הלובי החקלאי לטובת העניין?
יוסי: האיש המרכזי בלובי הוא איתן ברושי כשלידו אבו וילן ויצחק וקנין. איתן נלחם בכל החזיתות ולמרות זאת אנו רואים את המגמה: ענף המדגה באזור בקעת בית שאן הולך ונחלש בגלל פתיחת השוק ליבוא מתחרה ויש דוגמאות נוספות.

אתה אופטימי או פסימי?

בקטע המקצועי אני אופטימי, אומר מוטי, הסבור שרפת נטופה, צועדת בכיוון הנכון עם שיפור ברוב המדדים, למרות שיש עוד הרבה מה לשפר וצריך סבלנות. הבעיה העיקרית לדידו היא מדיניות הממשלה, ששמה לה למטרה להקטין את יוקר המחיה של אזרחי ישראל, ובהתאם לכך, מציעה עתה להוריד את מחיר המטרה ב-33 אג' (עד היום כ-2 שקלים לליטר) דבר שיפגע ללא ספק ברווחיות. לפי שעה המושבניקים מתנגדים ולכן זה נעצר, אף שהמגמה היא ברורה: פגיעה ברווחיות הענף על חשבון צמצום יוקר המחיה. רפת הוא ענף עתיר השקעות, מדגיש מוטי וכל מכסה נוספת מחייבת להשקיע ולבנות. אם יתממש האיום ויגרע מאיתנו 33 אג' לליטר הרי שהרווחיות תלך ותישחק. נושא שמטריד לא פחות, הוא פתיחת השוק ליבוא מתחרה. לרפת, מסביר מוטי, קשה להתנהל בתנאים של שוק חופשי ולכן בחלק ממדיניות אירופה המערבית מסבסדים את החקלאי. אנחנו לא מבקשים מהמדינה סיבסוד, אבל סבורים שעליה להשאיר לנו, קרי למגדלים, שוליים מספיק רחבים, בגלל ההיקף העצום של ההשקעות שאנו נדרשים לעשות ברפתות בעקבות הרגולציה, שאם לא כן, משקי חלב יילכו וייסגרו.

אבנרון

דיווח מהנעשה ברפת נטופה - מוטי רחמים

בתחילת 2017 הסתיים "מתווה לוקר" שבו נדרשנו להוריד במחיר המטרה למספר שנים. בסוף התהליך הוחזרו לנו כמה אגורות למחיר המטרה ועל כן יחסי המחירים היו טובים.

סוף בעמוד הבא

רפת נטופה - המשך

- ליו"ר יוסי מלול שמקדיש זמן רב לטובת קידום הרפת והגעה להישגים.

מוטי רחמים

יום החייל והחיילת

23/3/18

יום שישי אה"צ 16:00-21:00
 המסדר יעבור לדום! – עמוד דום!
 חיילי אשדות יעקב היכנו
 כולם, ללא יוצא מן הכלל,
 לפנק, לפנק, לפנק
 נתכנס לאהה"צ של כיף
 ספא, פעילות, בשר על האש
 יום שישי יחיד ומיוחד
 לחיילי אשדות איחוד ומאוחד

קיבוצי אשדות יעקב

gg57802620 www.pagraph.com

כידוע, מחיר החלב מפוקח ויש נוסחה קבועה אליה מוכנסים כל הפרמטרים הרלוונטיים (מחיר מזון, עבודה, מחירי בשר ועוד). בהתאם לכך, שנת 2017 הייתה שנה טובה לכלל הרפתות בארץ ולרפת נטופה בפרט. הן הדוחות המקצועיים והן הדוחות הכלכליים היו טובים, כמובן שאפשר עוד להשתפר אך זהו תהליך ארוך ללא קיצורי דרך.

נתונים כלכליים עפ"י סיכומי תמר לביא (קיבוץ גשר):

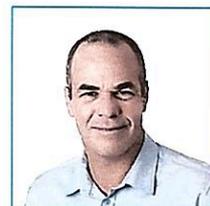
- שיווק חלב – 11,352,000 ליטר חלב – (1,120,000 ליטר יותר מאשר ב-2016).
- רווח נטו – 5,475,000 ₪.
- * במהלך 2017 רכשנו 39 פרות חלב שתרמו כ-300,000 ליטר.
- * יתרת שיווק החלב נבעה מגידול עצמי.
- * מספר הפרות בעדר גדל ומתקרב בימים אלו ל-1,100 פרות.
- * במכון החליבה נחלבות כ-960 פרות ובקרוב נגיע ל-1,000 נחלבות. החליבה היא סביב השעון עם הפסקה של כשעה בין חליבה לחליבה.

עדכון בנוגע להשקעות מתוכננות:

מכון חליבה חדש: אנו נמצאים בשלבים אחרונים של תכנון מכון חליבה מסתובב עם 60 עמדות חליבה, קבלת אישורים הגשה למכרז, קבלנים וביצוע. הפרוייקטורית היא סיון רוטמן מדגניה א'. להערכתנו עד הקיץ הבא (2019) המכון יהיה מוכן.

טיפול בשפכים: הרגולטור הטיל על הענף לעמוד בסטנדרטים גבוהים של טיפול בשפכי הרפת, כל הרפתות ידרשו לעמוד בתקנים המחמירים שאין כמותם בעולם.

- בהזדמנות זאת ברצוני להודות לצוות הרפת המסור שעומד בלחץ העבודה הרבה בחליבות, בהמלטות הרבות, ובכל היתר.
- להנהלת הרפת שנותנת לנו גיבוי ותמיכה.

הציבור שואל ראש המועצה משיב

פארק אדיסון. הסופר החדש שמוקם שם בבעלות גורם פרטי, משתפץ לו בקצב איטי למדי. לאחרונה שידרגו שם את מערכת הביוב כתנאי להפעלת הסופר שפתיחתו נכון להיום מתוכננת לאפריל 18. מדובר בעסק פרטי, שאנחנו כמועצה יכולים לדרבן ולסייע בפתיחת דלתות, אבל לא יותר. במתחם עובדים נכון להיום למעלה מ-400 איש בשלל מפעלים ובמגמת גידול, ואין ספק שהסופר, לכשיפתח, ישדרג אותנו מאד. הסופר יהיה פתוח גם בשבת. הנגישות התחבורתית אל המתחם וממנו צריכה אף היא להפתר, אך עוד חזון למועד.

ביוב

חלק גדול מדבריו ייחד עידן לנושא **מכרזי ביוב**. כשנכנסתי לתפקיד לפני כשנתיים, אמר, התברר לי שכל מערך הביוב הציבורי, משער הקיבוץ והלאה, נתון עשרות שנים בידי אגודת המים של עמק הירדן, ששימשה הלכה למעשה כמחלקת הביוב של המועצה. לראש מועצה יש אחריות למה שקורה בתחום הביוב בשטח השיפוט שלו, ועל פי חוק ניתן לפתוח לו תיק פלילי במידה והתרשל. עד היום הגישה לנו אגודת המים חשבונות בגין תקלות שתוקנו על ידה, אנחנו שילמנו וכך זה עבד. סברתי שהמצב הקיים, בו למועצה אין מה להגיד בנושא זה טעון תיקון היות ומדובר בסעיף ההוצאה הכי גדול שיש לנו. לשם המחשה: הפעלת מרכז טיפול השפכים בביתניה המשותף לעמק הירדן וטבריה עולה למעלה ממאה מיליון ₪ בשנה. כאשר נכנסנו לעובי הקורה והבנו עד כמה נושא הביוב בסובב כנרת הוא מורכב, החלטנו לצאת למכרז לתפקיד ראש מחלקת מים וביוב מטעם המועצה, ולתפקיד נבחר זאב יעל מאפיקים. לאחר שזאב נכנס לעבודה וקיבל לידי את החשבונות, הוא

המשך בעמוד הבא

עידן גרינבאום יושב קרוב לשנתיים על כס ראש המועצה האזורית של עמק הירדן (הצעיר מכל ראשי המועצה שקדמו לו). לפני שבועות אחדים הגיע עידן למועדון 'פעמים כי טוב' באשדות יעקב על מנת לסקור את פועלה של המועצה בראשה הוא עומד ולענות על שאלות. בסוף 2018 אמורות להתקיים הבחירות למועצה, ואפשר שהסבב הנוכחי שהוא מקיים במשקים, הינו ירית פתיחה שנועדה להגביר את אמון הציבור בו לקראת הבחירות. להלן תיעוד של חלק מהנושאים שעלו בפגישה.

תעבורה

ביוני 2018 ייבנו כיכרות על כביש 90 בצמתי הכניסה לאפיקים ולמסדה-שער הגולן. בנוסף, אישר משרד התחבורה הקמת כיכר בצומת מנחמיה בשל תנועת משאיות האשפה שיוצרת סיכון בטיחותי בצומת, אבל עוד חזון למועד. עוד מתוכננת לביצוע כיכר המושבה כנרת לכיוון פוריה, שתכלול מגרש חניה גדול עבור בית הקברות של כנרת. התוכנית אושרה בשנת 2010 בישיבת ממשלה מיוחדת לציון 100 שנים לדגניה. בנושא תחבורה ציבורית אין בשורות דרמטיות. הקו שהולך מביג דרך פוריה מגיע עד אפיקים בלבד ומשרד התחבורה לא מוכן לפי שעה להעביר את התחנה הסופית לאשדות. אנו במגע עם הממונה הארצי אך בינתיים ללא הועיל. חלו שינויים מבורכים כולל תוספת קוים מרמת הגולן. פרוט הקוים החדשים מופיע באתר המועצה. קוים שיוצאים מתחנת הרכבת בית שאן לעמק הירדן- סוכס שהאוטובוס ימתין עד שהרכבת מחיפה לבית שאן תגיע.

צומת אשדות יעקב - במע"צ עובדים על פי מוקדי סיכון, ואשדות לא נחשב למוקד סיכון בהשוואה לאפיקים, שם ארעו יותר תאונות.

הציבור שואל ראש המועצה משיב - המשך

הוא מביא לנו שי לפסח וראש השנה, אחר כך מוזמנים לבר מצוה של הילד ובשנה החמישית אנחנו שותפים: הוא שולח חשבונות ואנחנו חותמים. אבל זה כסף ציבורי וצריך להסתכל עליו כאילו הוא הכסף הפרטי ולרענן רשימות ספקים כל הזמן, וכך נעשה בכל מקום. מה שנעשה פה על ידי הגורם שהפסיד הוא מעשה מכוער וניסיון ללכת למקומות לא ראויים ולא ענייניים. לצערנו יש מי שעט על הדברים כמוצא שלל רב וזה לא רק שית מדרכות שהופך להיות אמת שנכתבה בעיתון. אז לפני כמה שבועות הגשנו תביעת לשון הרע נגד מי שפירסם זאת בעיתונות בסכום די משמעותי, והדבר יתברר בבית משפט. אם האיש שכתב את דברי הבלע משוכנע באמיתותם, שיואיל להוכיח אותם. מבחינתנו הסיפור נגמר, בצד השני לא, ואלה מחפשים מקומות שם הביוב גולש. שנים ביוב גלש, כולל לכנרת ואיש לא תעד. נעשים דברים בדרך שמוקדם לדבר עליהם ואנו מתמודדים עם ההשלכות. אני לא מתערב באגודת המים. אני מייצג 22 ישובים במועצה ולא מעלה על הדעת שאגודת המים השייכת ל-12 קיבוצים בלבד תרוויח על חשבונם של כל הישובים האחרים במועצה. זה לא יאה.

תגובת אגודת המים

הקדמה

אבנר רון, תמצת את דברי עידן מהמפגש באשדות ופנה אלי לתגובה. אומר חד משמעית, האגודה רואה את דברי ראש המועצה כאוסף של חצאי אמיתות (עם לא למעלה מכך ובלשון המעטה), תוך יצירת מצג חד צדדי ושיטתי, שנועד לפגיעה ודה לגיטימציה באגודת המים וחבריה (למעלה

המשך בעמוד הבא

בדק וגילה שהסכומים בהם מחוייבת המועצה בגין תיקוני ביוב נראים לו גבוהים. החלטנו שבתקלה הבאה נבדוק מספר קבלנים כדי להשוות עלות, ואכן קיבלנו הצעות הנמוכות בחצי מאלה של אגודת המים. מאחר ומדובר בכספי ציבור, ואנחנו מחוייבים לחסוך, קראנו לאגודת המים ואמרנו שאנחנו לא מרוצים מכך שמשלמים יותר מדי, ואם לא ישתנו דברים נצא למכרז. התברר שסידור זה מתקיים משנת 1982 ומאז לא נפתח ולא נבדק, ואנו מוציאים על אחזקת הביוב סכום שנתי של כ- 3.5 מיליון ₪. כאשר הודענו שמתכוונים לצאת בקרוב למכרז, באה מאגודת המים ואמרה שמוכנה לתת הנחה של 7 אחוז על הביוב. זה נראה לנו קצת מעט ויצאנו למכרז. תוך כדי סיור מרתק באתרי הביוב שלנו, גילינו תחנות שהן במצב מחפיר: גידור לקוי, מיכסים שבורים וכו'. למכרז ניגשו 4 חברות אחת כאשר מהן היא אגודת המים של עמק הירדן. פתחנו את המעטפות ואז גילינו שההצעה הכי יקרה היא של אגודת המים עמק הירדן שהציעה לנו 261,375 שקלים בחודש. ההצעה הכי זולה היתה של חברת 'פלגי מים', חברה מוכרת שעובדת עם הרבה מועצות אזוריות- 138000 ₪ לחודש. הפער בין ההצעות עמד איפה על 120,000 ש"ח לחודש. חתמנו חוזה עם 'פלגי מים' שניים מאנשי עמק הירדן שעסקו בביוב, עברו כעת לעבוד בחברה שזכתה במכרז, כך שלא הפסידו את מטה לחמם.

בשורה התחתונה - בתקציב 2018 ייחסך מהארנונה שכולנו משלמים, סכום של כ- מיליון שקלים בסעיף אחזקת ביוב לעומת שנה קודמת. אפשר לספר סיפורים מעשיות וקישקושים ולכלוכים, בסוף העובדות פשוטות. המועצה עשתה מה שהיתה צריכה, וחשכה הרבה מאד כסף. בכל מקום שאזהה תחום שלא נוער שנים, אנחנו ננער אותו. כולנו נזעקים כשמדובר בכסף פרטי, הסביר עידן, ושם האצבע תמיד על הדופק; כשמדובר בכסף ציבורי שהוא לכאורה לא של אף אחד, אז עושים מכרז בשנה ראשונה, בשנה שניה מכירים את הספק, שנה שלישית

הציבור שואל ראש המועצה משיב - המשך

אך ככל ששתקנו, כך גברו ההתקפות על האגודה, בכל מקום, בכל "עצרת בחירות" בכל מפגש, בין שקשור לאגודה ובין שאינו קשור.

תגובה עניינית

אכן מתוך רצון והסכמה של ראשי המועצה בעבר ולא בכדי, אגודת המים שימשה בנוסף על תחזוקת מערכת הביוב של המועצה, גם כמחלקת המים והביוב של המועצה ובכך חסכה לתקציב המועצה כמה מאות אלפי ₪ בשנה.

יתר על כן ובניגוד לכתוב בכתבה, תקציב הביוב והוצאותיו היו מפוקחים בקפדנות ע"י מנהל האגף לפיתוח כלכלי של המועצה, אשר אישר (או לא) מראש את התיקונים והיקפם. יתרה מכך, אחת לשנה עם הגשת התקציב היה זה נבדק לפני ולפנים תוך דיונים אחראיים על הקטנתו. בנוסף לכך, מנהל האגף היה בודק מדי חודש בחודשו את כל החשבוניות, מוודא שאושרו מראש ורק לאחר מכן מאשר (או לא) את התשלום.

בהתייחס לדבריו של עידן על ביצוע תקלה ע"י קבלן אחר ובזול מאגודת המים. אגודת המים, גם יכולה להגיש הצעות זולות למועצה. כאשר משתמשים בצינור שאינו מתאים להובלת ביוב גולמי ובטיב ביצוע מפוקפק (כפי שבוצע) אין ספק שניתן להוזיל עלויות. אך דווקא מתוך אחריות רבת שנים ורגישות להובלת ביוב גולמי, החלטנו לא להציע למועצה "הצעת זבל".

אמירת ראש המועצה ש"תחנות הביוב הן במצב מחפיר", היא מחפירה לכשעצמה ומדגישה חוסר הבנה ו/או גרוע מזה הבנת הבעיה אך רצון להשמיץ ולפגוע באגודת המים.

במהלך השנים, פנתה אגודת המים חדשות לבקרים למועצה לשדרג, לשקם ולשפץ את תחנות הביוב, אך מאילוצי תקציב אלה נדחו. להפיל את מצב התחנות לאחר שלא אושר שדרוג ע"י המועצה, כמוהו כ"זעקת הקוזאק הנגזל". במקום שאגודת המים

המשך בעמוד הבא

מ- 5,000 תושבי עמק הירדן). הנה כי כן, התגובה המתפרסמת בעלון אשדות היא התגובה הראשונה, מאז הוחל מסע ההשמצות כלפי אגודת המים, שהגיע אף להגשת תלונות סרק נגדי במשטרה. במסע מתוזמר זה, משתמשת המועצה בכל הכלים העומדים לרשותה (וממומנים בין השאר ע"י 5,000 חברי האגודה) וביניהם: העיתון של ראש המועצה, עבודת חלק מעובדי המועצה, מאגר תושבי העמק ועוד. יתרה מכך, נעשה שימוש ברשתות החברתיות ומחוצה להן תוך פגיעה וביוש (שיימינג) באגודה כארגון ובי באופן אישי. כל זאת בשפה ובסגנון שאינם מוכרים לנו ואינם מתאימים לעמק הירדן.

אגודת המים תחזקה למעלה מ- 35 שנה את מערכי הביוב עבור המועצה על פי הסכם משפטי שקויים על ידי כל ראשי המועצה עד לכניסתו לתפקיד של עידן. במהלך 35 שנים אלו נבנו ושררו יחסי גומלין, יחסי אמון והערכה הדדים, בין ראשי המועצה ועובדיה לבין אגודת המים עובדיה ומנהליה. במהלך שנים אלו, אגודת המים, שירתה את המועצה במגוון נושאים רחב ומגוון לטובת כלל תושבי עמק הירדן.

מבלי להיכנס לפרטים שלא בעלון מקומם, העצב הינו גדול. כיצד מערכת יחסים נפלאה בין שני ארגונים, שנבנתה בעמל רב שנים, ע"י ראשי מועצה שונים ומנהלי אגודה שונים נטולי אגו, על מנת לשרת את כל תושבי עמק הירדן, נחרבה.

במהלך כל אותם חודשים של מסע השמצות חד צדדיות, בחרה האגודה ומנהליה, מתוך החלטה קרה ומושכלת **לא להגיב**. לא רצינו לחזור לימים עברו.

לא הגבנו לעיתונות, לא הגבנו למיילים ו/או מכתבים של עובדי ומנהלי המועצה, לא שילמנו ליחצנים ומשרדי פרסום. רבים מעובדי האגודה פנו אלי וקבלו על כך, שאין זה נכון שהאגודה תשתוק ולא תגיב, לא ביחס לאגודה ולא ביחס לעובדי האגודה ומנהליה.

ואני, המשכתי באדיקות ובנחרצות לשמור על מדיניות חוסר התגובה, על שתיקה סביבתית.

הציבור שואל ראש המועצה משיב - המשך

ואסיים עם הסכמה אחת שיש לאגודה עם דברי ראש המועצה כפי שהופיעו בכתבה: **"נעשים דברים בדרך שמוקדם לדבר עליהם"**.

שבת שלום,

בשם אגודת המים, עובדיה ומנהליה –

אריק ראובני

(המשך השיח עם עידן)

תראה היימן: מה יוצא לנו, הציבור, מהרווח של המיליון?

עידן: תקציב המועצה הוא משחק סכום אפס, לכן במקום להשקיע עוד מיליון בתחזוקת ביוב יכולים לכאורה להשקיע בדברים אחרים, אבל לצערנו, בגלל סיבות בלתי תלויות, משרד הפנים קיצץ לנו מיליון ש"ח מהסכום שמעביר לנו והתוצאה היא שבמקום קיצוץ מאד כואב, את כל הקיצוץ קיבלנו בסעיף הזה מבלי לפגוע ולקצץ בבשר, וזה הרווח שלנו. לשנים הבאות נקיים בקרה והכסף שייחסך יחזור לציבור.

עידן מסביר שהקיצוץ שביצע משרד הפנים הבעיה הינו תולדה של עליה בדירוג הסוציאקונומי שלנו מדרגה 5 ל 6. המדד מורכב ממספר סעיפים, למשל נסיעות לחו"ל בעלות על רכב פרטי ועוד. לפי דרוג זה שער הגולן נמצא במקום הנמוך ביותר ברמת חיים משום שהוא שיתופי ויש שם אפס בעלות על רכבים. רף המסכנות נגמר ב-5 זה כואב מכל הקיצוצים גם יחד. יש דרכים להתמודד ואנחנו פועלים.

בירדן הדרומי אין יותר ביוב, ומה שזורם שם הם מים מטוהרים ברמה שלישונית, אלא שבגלל המוביל המלוח הם מוזרמים לירדן. מי הכנרת הולכים ומתמלחים מדי ואין לפי שעה אלטרנטיבה לירמוך שמליחותו נמוכה משמעותית ממי הכנרת. כאשר יוקם מתקן ההתפלה של המוביל המלוח (כבר שנים מדברים ושום דבר לא אז בגלל העלות) יערבבו את מי המט"ש במים המטוהרים ואז

סוף בעמוד הבא

תקבל שבחים על תפעול מערכות הביוב במצבן הנוכחי ללא תקלות קריטיות, מוצא ראש המועצה תואנה לנגח בה את האגודה.

35 שנה אגודת המים תחזקה את מערכות הביוב של המועצה ללא גלישות ביוב למקורות המים. 35 שנה לא נדרשה התערבות גורמי הסביבה. די לספור את גלישות הביוב שאירעו במועצה מתחילת השנה כדי להבין את ההבדל בין האגודה לאחרים.

בניגוד לנאמר בכתבה ע"י ראש המועצה, הוא **כן** מתערב באגודת המים בצורה בוטה, תוקפנית ומניפולטיבית, אצל חברי וועד ההנהלה והחברים באגודה ואף לא מתבייש להכריז על כך, קבל עם ועדה, מה שלא עשה אף ראש מועצה בעבר.

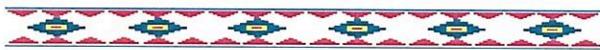
אנו חולקים חד משמעית על דעת ראש המועצה, שהמעבר לחברת 'פלגי מים' חסך למועצה מיליון ש"ח. עשרות השירותים הנוספים, שסיפקה אגודת המים למועצה ללא תמורה כחלק מההסכם עימה, מסתכמים בלמעלה ממיליון שקל לשנה. כך שהחיסכון לכאורה למועצה, הוא בעצם הפסד למועצה. מעבר לכך, אם אגודת המים הרוויחה מתחזוקת הביוב, הרי זה התנקז להורדת עלות המים לחקלאים בעמק הירדן ואילו לאחר זכיית פלגי מים, אם החברה מרוויחה, הרי זה הולך לכיסם של בעלי החברה.

ויש את "כללי המים והביוב". בהתאם לחוק, על המועצה לפתוח חשבונות בנק נפרדים לכל סוג של תקבולי הביוב המתקבלים מגביית תשלומי הביוב מהתושבים (נקראו קודם אגרת ביוב). החוק אוסר לעשות בהם שימושים אחרים זולת אלה שעבורם הם נגבו, קל וחומר לשימושים כגון אלה שקוצצו ע"י משרד הפנים. אם אכן המועצה באמת "חסכה" מיליון שקל, תתכבד ותחזיר את החיסכון לתושבים, שהיא גבתה מהם תשלומי ביוב בעודף. אם לא יוקטנו תשלומי הביוב לתושבים, יוכל כל אחד ואחת מכם לדעת, אם אכן המועצה חסכה משהו ופועלת בהתאם לחוק.

הציבור שואל ראש המועצה משיב - המשך

שינוי לטובה בזמינות רופאים וצריך להשתפר בעוד שלל דברים. מכון הפיסיוטרפיה שנועד לקום בבית איל לא ייפתח שם. מחפשים מקום אחר. ניסיונו להביא קופ"ח אלטרנטיבית לעמק לא צלח עד כה בשל סיבות ביורוקרטיות.

ערך: אבנרון

מע' החינוך החברתי באשדות יעקב מחפשת

מדריך/ה לכתות א-ג

מערכת החינוך החברתי של קיבוץ אשדות יעקב מחפשת מדריך/ה לגילאי א' - ג',

אדם בעל יכולת להעניק מעצמו, לתרום ולהירדם לחינוך ילדינו.

תיאור התפקיד

- חלק מצוות שמדריך את קבוצת הילדים בכיתות א'-ג' ברוח התפיסה החינוכית של מערכת החינוך החברתי באשדות יעקב.
- סיוע בהובלת הפעילות בבית ביחד עם המדריכה המובילה.
- אפשרות להתפתח ולהתקדם במערכת.

דרישות התפקיד

- יכולת עבודה בצוות
- הענקת חום ואהבה לילדים
- ניסיון קודם בהדרכת ילדים/נוער
- יכולת תקשורת טובה עם ילדים
- כושר ארגון, יצירתיות ו"ראש פתוח"

היקף המשרה: משרה חלקית עם אפשרות להגדלת המשרה בחודשי הקיץ

כניסה לתפקיד: מאי 2018 (אפשרות השתלבות מידית).

המעוניינים/ות ייפנו לסמדר -
מנהלת משי"א אשדות
smadar@ashdot.org.il

ניתן יהיה להשתמש בהם להשקיית שדות, כאשר המלח יוסע בצינור לאתר סמוך למעוז חיים, שם תישפך התמלחת.

מיתוג עמק הירדן - בעקבות שאלתו של אברהמיק חזן סיפר עידן שאנו יוצאים לתהליך מיתוג עמק הירדן עם חברה מקצועית שתלווה אותנו, ביו היתר כדי להתמודד מול השאלה איך לוקחים את הסיפור שלנו לעולם (השם 'ג'ורדן ואלי' נשמע בעולם כמו פלסטין). ישנן מחשבות לכל הכיוונים.

תיירות

בוננזה תיירותית כמו 2017 (כמעט מיליון תיירים) לא היתה כאן מעולם והתיירנים הגדולים שלנו ב'פול בוקינג' עד סוף השנה עבור תיירות צליינית. התשתיות צרות מלהכיל. גם אשדות נהנית. כרגע המצב נראה מצויין. יש תוכניות לכפר נופש חדש במפרץ אמנון שיוקם על ידי איש העסקים תשובה, כולל מלון של 250 חדרים. שידרוג משמעותי יש גם במגדל.

אתר מורשת הקיבוץ באום גיוני לא יקום לצערנו, מאחר שבאסיפת דגניה לא הושג לכך הרוב הדרוש. המרכז יקום בעין חרוד ואז יצטערו.

שיקום ירדן דרומי - נמצא בשלבים מתקדמים. מסכר דגניה לסכר אלומות הוכרז גן לאומי של רש"ט; מסכר אלומות עד נהריים הוכרזה שמורת טבע משני צידי הירדן, שתכלול חניון לינת לילה. שליש מהירדן הדרומי כבר שוקם לנחל זורם עם מי כנרת עד קרבת נהריים. תעלת המוביל המלוח מוזנחת תיסגר. הוקמה מינהלת שתפקידה לנהל את המרחב וליצר אטרקציות, למשל השכרת רכב חשמלי ואופנים לאורך הירדן, כאשר נהריים תשמש שער דרומי של הפרוייקט. הקצב מותנה בביורוקרטיה, אך הרכבת כבר יצאה לדרך.

בריאות - קופ"ח לא מצליחה להביא אלינו את טובי הרופאים. במרפאה האזורית חל

ארכיון אשדות יעקב איחוד

נר נשמה – חודש מרץ

י"ז אדר ב תש"ג	24.3.1943	נילי	פריצ'ק
ה' אדר ב' תש"ח	16.3.1948	דוד	בראזני
כ"ז אדר ה' תשי"ג	14.3.1953	רן	שחורי
ג' ניסן תשי"ז	4.3.1957	שושנה	סבריזנסקי
ל' אדר א' תשכ"ה	4.3.1965	מרים	הירשהויט
י"ד אדר תשכ"ח	14.3.1968	חגי	ענבי
ו' ניסן תשכ"ט	25.3.1969	בתיה	הורנשטיין
ט' אדר ב' תשל"ל	17.3.1970	טובה	לרנר
ב' אדר ב' תשל"ג	6.3.1973	קיסיה	לוריא
ח' אדר ב' תשל"ג	12.3.1973	יעקב	ענבי
י"ז אדר ב' תשל"ג	21.3.1973	שמעון	שניפר
ט"ז אדר ב' תשל"ח	25.3.1978	יהודית	מאור
ד' אדר תשל"ט	3.3.1979	רפאל	שקד
ג' ניסן תשמ"ג	17.3.1983	חנוך	ניב
כ"ט סיון תשכ"ז	16.3.1984	משה	וסרמן
י"ט אדר ב תשמ"ד	22.3.1984	חנה	לוי
כ' אדר תשמ"ה	13.3.1985	יצחק	ברזילי
כ"ח אדר תשמ"ה	21.3.1985	קלרה	אשדורף
ל' אדר א' תשמ"ו	11.3.1986	מרים	רימלנד
ט' אדר ב' תשנ"ב	14.3.1992	יפה	לוריא
כ"ג אדר תשנ"ג	16.3.1993	דוד	רודניק
ב' אדר ב' תשנ"ה	4.3.1995	בלומה	ברזילי
כ' אדר ב' תשנ"ה	21.3.1995	שמעון	שרון
כ"ה אדר ב' תשנ"ה	27.3.1995	בלה	זקצר
י"ד אדר תשנ"ו	5.3.1996	מתן	וקנין
ב' ניסן תשנ"ו	22.3.1996	יעקב	ארליך
י"ז אדר ב' תשנ"ז	26.3.1997	משה	קלינבורד
י"ג אדר תשנ"ח	11.3.1998	זלמן	ויסבליט
כ"ג אדר תשנ"ח	21.3.1998	שושנה	בורכרט
כ"ט אדר א' תש"ס	6.3.2000	אליהו	יכה
ז' אדר ב' תש"ס	14.3.2000	יוסף	מוסט
כ"ב אדר ב' תש"ס	29.3.2000	ישעיהו	פונדק
כ"ו אדר א' תרצ"ח	27.3.2007	הניה	אורן
י"ג אדר תשע"ב	7.3.2012	חנה	וקנין
כ"א אדר תשע"ב	15.3.2012	רחל	בק
י"ב ניסן תשע"ג	23.3.2013	רחל	סגל
ו' אדר, תשע"ז	4.3.2017	אורי	שיפר

פרטים על אחד מהנפטרים ניתן לקרוא
באתר ההנצחה של אשדות איחוד

שלטי "מאז" בכניסה לשני האשדותים

בשני האשדותים מוצבים שלטים שהכיתוב עליהם זהה. על שניהם כתוב "אשדות יעקב מאז 1924". השלט באשדות יעקב איחוד (השמאלי לעיל) עומד דרומית לבוטקת השמירה שהיום היא ה"פלאפל של תמיר". השלט באשדות מאוחד עומד בכניסה למזכירות של הקיבוץ.

להלן סיפור מעשה היווצרותם של שני הפסיפסים כפי שסיפרה מיכל פרידר, שבאותה עת היתה מדריכה בבית כולל צפצפה:

"לקראת חגיגות שנת ה-90 של האשדותים, ילדי בית כולל צפצפה (כיתות ד-ו') חשבו איזו מתנה יתנו לקיבוץ. ההחלטה הייתה להכין שלט מפסיפס לכניסה של הקיבוצים. הכנו שני שלטים אחד לאיחוד ואחד למאוחד.

בשלט של האיחוד ובהחלטה איפה ימוקם היו שותפים דורון רוזנבלום ומשה אריאלי ז"ל.

שמעון פרץ שדה הכין לנו את המסגרות. תודה למיכל ולבית כולל צפצפה, שבת שלום,

שאוּל ינאי

דוקטור קינואה

ילדי החינוך מפרידים את העלים העדינים שיהפכו לקציצות

ד"ר נעמי שלומית פורן, ילידת חיפה, עזבה את הארץ לארה"ב לפני עשרות שנים ועסקה שם בלימודי חקלאות מתואר ראשון ועד דוקטורט.

לפני שנים אחדות שבה ארצה במסגרת יתוכנית להשבת מוחותי שהגה משרד העליה והקליטה, ומאז מתגוררת במנחמיה.

תוך כדי חיפושיה אחר כיווני מחקר, עלה בראשה רעיון לגדל בישראל קינואה. הלב ידע כמה זה חשוב, היא אומרת, אבל ברצונל לא הייתי בטוחה שיש לזה סיכוי, אך בכל זאת החלטתי לנסות.

נעמי, בעזרת צמח ניסיונות וגופי מחקר נוספים, החלה לעבוד על התאמת זני קינואה לתנאי העקה של העמק. ברגע שהניסוי יוכתר בהצלחה, חשבה, לא תהיה בעיה להעביר אותו לכל מקום בארץ. בין השאר טיפחה במושב חצבה שבערבה זן קינואה חדש - 'רום 60', שהוא עשיר ביבול ומגדלים אותו בתנאי מליחות גבוהים יחסית, עם מעט מאד השקייה.

זן הקינואה שטיפחה בערבה, נתן אחרי שנה ראשונה יבול פנטסטי, עם מכבדים (עמודי תפוחת) שהפכו לזרעים, אותם קצרה לפני כשבוע והביאה אותם לאשדות לייבוש.

לפני ימים אחדים התייצבו ילדי החינוך המשלים בניהולו של אמנון אביגדור והצוות החינוכי, לסייע בידי החוקרת, שמשרדיה נמצאים בחדר הסמוך למחסן הבגדים, להפריד את העלים, שטעמם מזכיר תרד, מהענפים, ולהפכם לחומר גלם לקציצות אנינות טעם וריחניות.

ד"ר פורן העובדת בשיתוף עם מכון וולקני, מעוניינת מאד לפתח מוצרים מהחלבון הצמחי של הקינואה, שדומה מאד בהרכבו לקזאין שבחלב, ואולי אפילו להקים מפעל בקיבוץ.

היא תשמח להרצות על צמח הקינואה ולענות לשאלות, וההרצאה הראשונה תתקיים במועדון פעמים כי טוב בתחילת אפריל.

הציבור מוזמן.

מוצ"ש בכיכר צמח

ודועך, לא מיצה את עצמו? 'ממש לא' אומרת ענת. אנחנו בטוחים שהמחאה מחלחלת לאן שצריך ומביאה לפעילות ציבורית מואצת בנושא של חקירת האמת והבאת האשמים לדין. זה המניע, ואנחנו לא מתכוונים להתקפל. אין ולא תהיה הגבלת זמן, היא מכריזה. להגיד לך שיש חשק כל מוצ"ש לצאת להפגין? ממש לא. אבל הרוח מנצחת. מוצ"ש אחד בלבד הורדנו בגלל גשם סוחף, ותו לא.

ר' חברה מוכרת מאשדות מאוחד שנמנית על המפגינים הקבועים בצומת צמח (מעדיפה שלא להחשף בשמה), אומרת שההפגנה היא משהו כללי נגד השחיתות שהורסת כל חלקה טובה. מאשדות איחוד, היא מספרת, התייצבה בהפגנות הראשונות קבוצה גדולה יחסית של חברים ונשאר רק אברהמיק חזן. בקבוצת הווטסאפ של אשדות מאוחד, היא מספרת, אני מעלה מדי פעם פוסטים וקריקטורות. בהרחבה שלנו חלק לא אוהבים את זה, ומישהו מהם העלה לאחרונה לפייסבוק כרזה של 'כהנא חי'. במוצ"ש האחרון, מספרת ר', עמדה בכיכר ניידת משטרה כדי למנוע עימותים, ואכן היה שם מישהו מהמחנה השני שצילם וקרא לנו 'בוגדים', והתבקש על ידי השוטרים להתרחק. אני מאמינה בכוח המחאה, אומרת ר', המסבירה שבשנות השמונים הפגינה כנגד הכיבוש המשחית, ועל פי תחושתה המסר חילחל לציבור והביא בסופו של דבר להתנתקות. ר' מאמינה שהבחירות, אם תתקיימנה השנה, עשויות להביא לשינוי במפה הפוליטית, שאני מייחלת לו, ולא צריך להתפס ליאוש בגלל הסקרים הלא מחמיאים, כי אותם סקרים ניבאו לבוזיי מפלה בבחירות האחרונות ובסופו של דבר המחני"צ 24 מנדטים (שלא סייעו לו להחליף את השלטון...). הבעיה שלנו זה לא הליכוד, אלא לפיד שהוא איש ימין שמתחפש לשמאל-מרכז ללא אג'נדה. סוג של נער שעושים. אני צופה אפשרות שבבחירות הקרובות ליברמן יחבור למחני"צ כנגד סוף בעמוד הבא

ענת גרה, מפגינה עיקבית. בכל מוצ"ש ניתן למצוא אותה בצומת צמח ליד האנדרטה משרוקית בפיה שלט בידה, מפגינה נגד השחיתות השלטונית שמשחיתה לטענתה כל חלקה טובה במדינה שלנו. חשוב לי שמי שעומד בראש המדינה שלי יהיה אדם ישר ולא מושחת, היא אומרת בלי למצמץ. בהפגנות שנערכות מזה כמה חודשים בכל מוצאי שבת בצמח, נוטלים חלק עשרות בודדות של חברה 'איכפתניקים', רובם מקיבוצי עמק הירדן, שמוכנים לעזוב את אזור הנוחות הטבעי, כדי להביא את מחאתם לתודעת ציבור הנע על הכבישים. אפיקים הקיבוץ ממנו באה ענת (שם שימשה מזכירה בעבר הלא רחוק) ידוע כמשק עם תודעה פוליטית מפותחת, זה לא מקרה שמרבית מניפי השלטים ושורקי המשרוקיות באים משם (חלק אחר נוסע להפגין בתל אביב...). ולא נרתעים ממטר הקללות והגידופים שסופגים על הדרך. למה זה לא סוחף את ההמונים בעמק? האם זה המקום, אולי השעה, אולי האדישות הכללית שמאפיית את העם היושב בציון ומפצח גרעינים? 'הגרעין הקשה' של קהל המפגינים די מגוון מבחינה גילאית. בין האפיקופניקים אפשר לציין את דרור בזמן (שאינו איש מפלגה מוצהר אבל הוא לב המחאה), חגי ענברי, מאיה אשכנזי, אורי ורינה רוט ולצידם, כתף אל כתף, מספר חברים מאשדות יעקב (אברהמיק חזן למשל) ממעגן ומקומות נוספים. יצרנו קבוצה בפייסבוק ואפילו חלוקת עבודה: מי מביא איזה שלטים, מי משרוקיות. חלק באים עם ילדים. לא מדובר על יותר מעשרות בודדות שמוכנים להקריב מוצ"ש אחר מוצ"ש למען טיהור האוירה, אומרת ענת, ואולי להביא בעקיפין להחלפת השלטון. הגרעין הקשה אומר את דברו גם כשהוא מיעוט ולא מתכוון לוותר.

מה התגובות שאתם מקבלים? אני שואל את ענת. לצד צפופי אהדה, יש קללות מכל גוני הקשת, חלקן כאלה שלא ניתן להעלות על הכתב. 'לכו הביתה' או 'ביבי לעוד עשר קדנציות' הן המתונות שביניהן. מה היעד והאם הטרנד הזה של הפגנות בודדים שהולך

מוצ"ש בכיכר צמח

מצל טוב
אילנה ואלי מימין
אהודת הבת - פאט
אחות איובא ואל
מצל טוב אמסכה!

מצל טוב
ארחלה אמיתי
אהודת הנכד - ראי
אצנבא ואמית רל
אהודת הבן ההכור
מצל טוב אמסכה!

הדתיים והכל עשוי להתהפך. היא מביעה הערכה דווקא לשרת התרבות מירי רגב, המושמעת תדיר על ידי השמאל, שמתקצבת מצוין את הפריפריה ואולי בגללה, היא אומרת בקריצה, עדיף שלא יתחלף השלטון...

יש לנו קשר עם קבוצות נוספות שמפגינות בצמתים, אומרת ענת, בעיקר עם 'קבוצת העפולאים' (בראשות אסתר מורדוך מגזית) שהיא מאד פעילה. לאן כל זה הולך? לא יודעת להגיד לך, כי מצטרפות כל הזמן פנים חדשות גם צעירות, לא המונים, ממש לא, בעיקר כאלה שחשים אי נוחות על כך שלא עושים שום דבר וזה דרייב עבורם. אני בתחושה שבסופו של דבר לא תהיה ברירה. או שיוגש כתב אישום או שהאדון יצטרך ללכת. הבן הצעיר שלי שואל ואני משיבה לו שמעולם לא חשתי חרדה כמו היום שמהו פה במדינה הולך ומתפוצץ. מי האלטרנטיבה לביבי מבחינתך? כרגע אבי גבאי. אמנם לא הצבעתי עבורו אבל הוא היו"ר. לאחרונה יש סחף של 'ביטחוניסטים' חדשים שהצטרפו למפלגה ואולי זה מעיד על התפכחות.

אבנרון

טוב שכן קרוב מאח רחוק – עמליה דיין

ולמה נזכרתי בפסוק זה?

באחד הימים נגמר הגז באחד משני המיכלים של דירת. "כמה טוב שיש 2 מיכלים" אמרתי בלבי ויצאתי החוצה כדי לסגור את ברז המיכל שהתרוקן ולפתוח את הברז של המיכל השני, המלא. יצאתי, סגרתי ופתחתי את כל מה שהיה צריך, והשלוחה חזרה למעוני, בעוד אני חושבת שמחר אטלפן לחברת "פזגז" כדי להזמין מיכל חדש, ובהסתמכי על זכרוני המצוין, הייתי שקטה לגמרי. כעבור כמה חודשים, כאשר עפר בני הודיע לי שמתכוון לבוא לביקור עם בתו הצעירה, שיחד עם אחותה שבצבא, הפכו לצמחוניות וטבעוניות, ידעתי שאצטרך להפעיל את כישורי הדלים בבישול ולהתחיל לחפש באינטרנט כל מיני מאכלים ללא בשר, ביצים או חלב בעבודה. בעברי עבדתי במטבח, אבל לא חשבת את עצמי מעולם למבשלת, אבל נוכח המצב, למדתי להכין בסיר גדול (6 ליטר) **מרק עוף יהודי**.

הסתבר שהסיר המופלא הכיל בתוכו ה-כ-ל. היה בו מרק הפותח את הארוחה והיו בו פולקעיס וכל התוספות, וגם תפוחי-אדמה וגזרים, עגבניות ופלפל וכרובית. לזה הצטרפו שקדי המרק של "אסס" מהכלבו ולסיום הארוחה קינוח מפירות העונה או גלידה בקיץ, וכולם היו מרוצים מאוד וגם אני כמובן. מענין הטבעונות אני מוטרדת, ומתחילה כבר ביום חמישי להוציא מהאינטרנט כל מיני מתכונים. למחרת, לקראת סיום הבישולים, אני מגלה ששוב נגמר הגז במיכל. אני יוצאת החוצה ומגלה שלא זכרתי להזמין מיכל גז ועכשיו יש לי 2 מיכלים ריקים. ואין לי יכולת לחמם את מה שהכנתי והתקרר בינתיים. טלפנתי לעופר, וביקשתי שיביא איתו פלטה חשמלית כי הפלטה הישנה שלי מתקופת הרווקות כבר לא במצב משהו. עפר אמר לי לבקש מהשכנים פלטה, אז פניתי לאורי קרפ שכני אך הסתבר שהפלטה שלו נחמדה אבל לא מגיעה לדרגות החום הגבוהות, הנחוצות כדי לחמם את התבשיל. גם לאסתר הראל פניתי, וקיבלתי ממנה כמה עצות טובות שעזרו לי מאוד כדי לחמם את הסיר בעל ידידות

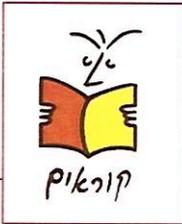
הפלסטיק. הצלחתי לחמם את האוכל, וכאשר עופר והנכדה הגיעו רעבים הם אכלו ונהנו. אלא שהפעם לא הסתמכתי על הזכרון וכתבתי פתק כדי לזכור לטלפן לפזגז להזמין 2 מיכלים חדשים. **כמה טוב שיש שכנים טובים שעוזרים לי**.

ויש לי עוד שכן, **חן איתן**, הגר בקומה מעלי, שכבר הציל אותי פעמיים. בפעם הראשונה, כאשר עפר טלפן אליו וביקש ממנו לרדת לראות מה קורה עם אמא – עמליה, שאין דבר כזה שהיא לא עונה לטלפונים. חן שהיה אז מרכז משק עסוק, ניגש לראות, וגם טלפן לברוריה שעבדתי איתה כמה וכמה שנים טובות בלול, וביקש ממנה שתלך לדירה של עמליה.

כשהגיע הרופא התורן הוא הבין לפי התשובות שמשהו בראש שלי לא בסדר, ונתן הוראה לקחת אותי מיד ל"פוריה", ושם, לאחר בדיקת סי.טי. בראש, הורו לנהג להמשיך איתי לבי"ח רמב"ם, שם עברתי מיד ניתוח מוח. שכבתי כמה ימים מורדמת ומונשמת, עד שהתאוששתי ועברתי למחלקה הגריאטרית השיקומית ב"פוריה" ממנה יצאתי אחרי כשבועיים.

הפעם השניה בה הציל חן את חיי, היתה לא מזמן, כאשר שמתתי סיר על הגז, התיישבתי על הספה בסלון מול הטלוויזיה ונרדמתי. אם חן לא היה מריח את ריח הסיר הנשרף, ורואה את העשן המסתלסל מהחלון ויורד למטה כדי להעיר אותי, הייתי כנראה ממשיכה לישון לנצח. אבל... חן נקש בדלת ואני התעוררתי כאשר רגלי עדיין רדומות, ושאל משהו בנוסח "את לא מריחה שמהו נשרף פה". נזכרתי בסיר וכיביתי מיד את הגז, פתחתי את החלונות כמו שחן אמר, וגם הציע שאצא מהחדר מיד, כי העשן הזה לא טוב, וכך עשיתי. אלא שהספקתי כנראה לנשום ולשאוף יותר מדי מהעשן שמסתבר שחך לי קצת את הגרון וגם גרם לכאב ראש. הסתובבתי לי קצת על הקלנועית בחוץ

סוף בעמוד הבא

חדש על המדף

טוב שכן רחוק – סוף

בוגד / יונתן דה שליט

מותחן ריגול ישראלי מבריק ומשובח. עלילה אמינה ורב-ת-מהפכים המתרחשת בישראל, רוסיה וארצות הברית. הגיבורים מפלסים את דרכם בין נאמנויות צולבות, תחכום אסטרטגי ותאוות בצע פשוטה.

מגידו / מתיו דן

מרגל מסוג חדש נולד... "כשרון גדול, דמיון גדול ותחושה אותנטית של מישהו שהיה שם... מומלץ בחום (לי ציילד)

יום שני כחול / ניקי פרנץ'

יום שני הוא היום האפל ביותר בשבוע. יום שדחפים אפלים יוצאים בו משליטה.

מחול ואפר / איימי הרמון

סיפור אהבה שלא חדל לגעת בלב, נוגע בנשמה. ספר שהוא יצירת מופת.

פתח גדול מלמטה : סיפורים מאוד

רומנטיים / אסתר פלד

סיפורים מאוד רומנטיים שעניינם יחסים בין נשים וגברים, המתוארים מנקודת מבטה של אישה. ניחנים בראייה רעננה ונוקבת עם נגיעות של פילוסופיה וחשיבה בודהיסטית.

למה לך להיות מאושרת אם את יכולה

להיות נורמלית? / ג'נט וינטרסטון

"כשאמא כעסה עלי, וזה קרה לעתים קרובות, היא הייתה אומרת: השטן הוליד אותנו לעריסה הלא נכונה."

משחק על זמן / גיוס מוסו

מחבר רב-המכר "הנערה מברוקלין"... מהו הקשר בין זמן לגורל ומנה אנו מוכנים לעשות כדי להציל את אהובינו? זהו מותחן מטלטל ומעורר מחשבה.

שבת שלום!
מהספריה

כדי לנשום אוויר צח, קניתי חלב בכל-בו, כי זכרתי שחלב יודע לנטרל כל מיני חומרים, אך לא את פגיעת העשן. לאחר כמה שעות חזרתי לדירתי בתקווה שרוב העשן ברח מבעד לחלונות הפתוחים ובעזרת המאווררים שפתחתי.

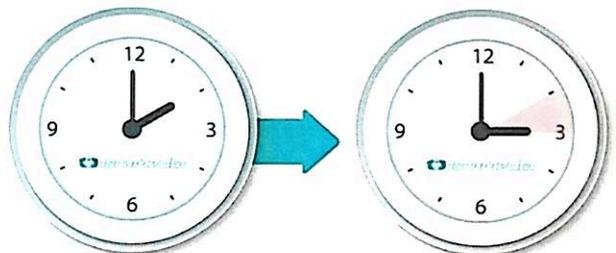
אז אני עדיין צרודה וצורב לי בגרון, כאב הראש עבר, אבל השיעול שגם הוא כנראה תוצאה של שאיפת העשן וגם ההתקררות עדיין מטרידים אותי. הוילונות והספה עדיין מדיפים את ריח העשן שנספג בהם, אבל בינתיים אני חיה עד להודעה חדשה.

אז המון תודה לשכנים שלי **חן איתן**, **אורי ושלומית קרפ**, **לאסתר הראל**. וגם ל**ברוריה** כמובן. וכמה נכון המשפט: **"טוב שכן קרוב מאח רחוק"**.

שתהיה שבת טובה : **עמליה דיין בת-ארי**

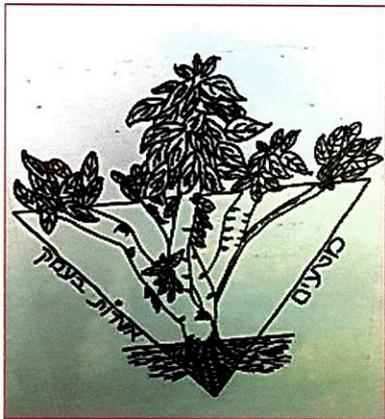
שעון קיץ 2018 יתחיל ביום שישי, 23 במרץ בשעה 02:00.
(23.3.2018)

עוברים לשעון קיץ!

מי ומה באשדות

ראובני) מבטא את ארבעת יסודות הטבע: מים (משולש למטה) אדמה (משולש למטה עם קו) אויר ואש (משולש עם קו למעלה) והיסוד הנוסף... (פרנסה). השילוב של ארבעתם הוא בצורת מגן דוד, כאשר את קו האדמה מייצגים ענפים עלים ושורשים. יעל, תזונאית קלינית במקצועה, עובדת בבית 'פוריה' ומתעתדת בקרוב לצאת ללמוד עיצוב פנים בטכניון.

חיים בים המוות

בטיול של חקלאי אשדות לאזור ים המלח בשבע שער, סיפר חן כץ בין השאר, על קידום פרויקט מילוי ים המלח. הפרוייקט שעלותו הכוללת כ-2.5 מיליארד דולר במימון 'הבנק העולמי' (בשל העובדה שמחצית אוכלוסייתה של ירדן הם פליטים)

המשך בעמוד הבא

חורף הפכפך. הגשמים שליוו אותנו בינואר ובפברואר 2018 בישרו על המהפך הגדול מחורף שחון על גבול הבצורת, כאשר שדות חיטה שנזרעו בנובמבר מסרבים להתרומם, לחורף ממוצע פלוס שממטרו עולים בכמותם וגם באיכותם (גשם מתון אפקטיבי יותר) על חורפים קודמים. אמנם מיודענו, וידיד ביתנו אורי בץ, ניבא מרץ גשום, אבל מחציתו הראשונה מוכיחה בדיוק את ההפך. כך או אחרת, בהנחה שהסערות כבר מאחורינו, קיבלנו חורף סביר שהרים את מפלס דשא בית קרפ אל מעל הממוצע והביא גם פריחה בלתי מבוטלת. אז מה לנו כי נלין.

צמד ההדסיות קיים ואופיר אחראיות לכיבוד הטעים והמקורי שמוגש לפיהם של מתמידי 'פעמיים כי טוב' שמארגן בדבקות ראווה לשמה דובי שושני, בעזרתה של נטע גרינבאום. השבוע ראיתי את דובי צובע את 'פסל האצבע' בגינה שמדרום לחדר האוכל וביקשתי להבין. פסל מקורי זה, מעשה ידי אברהמיק חזן להתפאר, סיפר לי דובי, מבטא על פי שמועה רווחת, את תיסכולו של תלמיד מהמושבים האחוריים, שהצביע פעם אחר פעם אך לא קיבל רשות דיבור. יוצר הפסל מכחיש גירסה זו, והנהלת 'בית ירח' מנועה מלהגיב.

ארבעת היסודות של חקלאות אשדות. מי שעינו חדה, יוכל לזהות בקלות את הסמליל (לוגו) המוצמד לרכבי החקלאות של 'אשדות בעמק'. הסמל שעוצב על ידי יעל ראובני, אשתו הטרייה של מנהל המטעים אורן

מי ומה - המשך

שיטת המיטה החמה - עצי האקליפטוס שנטועים לאורך הירמוך, בואך המפגש עם הירדן, כבר מזמן איבדו את צבעם הטבעי והולבנו בלשלתם החומצית של קורמורנים הנוהגים לייבש את גופם על ענפי העץ התמירים. נסיונותיהם של הקורמורנים, חובבי הדגה, לפזול צפונה לעבר בריכות הדגים של אפיקים, נענית בתגובה חסרת סובלנות, והם נאלצים לחזור לדגה הסטנדרטית שבירמוך. במהלך חודש פברואר עזבו אותנו הקורמורנים במסעם לאפריקה וישבו מן הסתם בחודש אוקטובר. את מקומם החסר שחל הקורמורנים על צמרות העצים תופסות כעת חסידות, שזה מקרוב באו, שמוכיחות את הכלל הידוע שבטבע אין ואקום. עיניכם הרואות

שלישי נשי בימי שלישי פעמיים כי טוב נפגשות נשות העמק ליד בית קרפ בשעה 20:00 לאימון ריצה כיפי וחוויתי. נשות אשדות מוזמנות להצטרף לחוויה משיבת נעורים. צילמה **אתי דוד** רצת מרתון וותיקה בזכות עצמה.

כבר יצא לדרך ובשטח ממלכת ירדן כבר מתבצעות עבודות תשתית. מי שחתם בשם ממשלת ישראל על הסכמתה לפרוייקט, היה סילבן שלום, בתפקידו כשר התשתיות. ביו השאר הציבה ישראל תנאי לירדנים, שבתעלה שתיחצב ישמרו "פרוזדורים אקולוגיים" על מנת להבטיח את שגרת חייהם של בעלי בחיים באזור. על פי התוכנית, יועלו המים מ-ים סוף לגובה 200 מטר, ואז יוצנחו אל ים המלח כאשר בדרך תוקמנה תחנות ענק ליצור חשמל באמצעות טורבינות. הזרמת המים (לאגן הצפוני בלבד) תחל בשנת 2027 ואמורה להסתיים בתוך כ- 4 שנים, כאשר גובה המפלס הנוכחי שעומד על מינוס 430 מ' יטפס ל- מינוס 397 מטר. לאחר מילוי האגן, תימשך ההזרמה על פי קצב ההתאדות. התוצאה המיידית של פרוייקט הענק תהיה היעלמותם של הבולענים ועלייה דרמטית בהיקף התיירות לים המלח. כמעט חזון אחרית הימים.

ילדי המצוות במרתון ירושלים- הבטיחו וקיימו!!

מי ומה - המשך

תודות לצוותי חג הפורים

ברצוננו להודות לכל החברים שבחרו לתרום מזמנם למען הקהילה בהצלחת מסיבת פורים השנה!

תודה מיוחדת למיכאל עומר על הובלת צוות הקישוט ולצידו הצוות המוכשר - עידן עומר, נריה אפרת, שירן ניב, דפנה בן נאים, טובה דסקל, מוריה ברון, נועם שוחט וישי יחיאלי.

תודות נוספות לעידו הראל, שחק נחמד, דקלה עשת, דן כהן, שחר לוי, כרמל בן דוד, ענת שלם, ירדן שיפר, בן שיפר, אורן ראובני, שחף שטינווג, הדס קיים, נטע קיים.

ובקרוב בתרבות:

פתחו יומנים ורשמו - בתאריך 7/4/2018
נחגוג מימונה קהילתית בשעה 20:00.
פרטים לגביי המיקום והשעה הסופית יפורסמו בהמשך....

אהת life!

העלון הבא יצא לאור ערב פסח
חומר יש להגיש עד יום ה'
22/3/18
הקדימו רשימותיכם! תודה!

עלון 1509

עריכה ומי ומה – אבנר רון
שער ואיור – אירית גל
צילום עלון – אתי רון

רגע לאחר הזכייה במקום הראשון בעגלאידע, מבקשים להודות לכל מי שעזר ותרם להצלחה – אורן ראובני, סמדר ינאי, ניצן איתן, שמעון פרץ-שדה, מיכל פרידר ואמה, ונועם שוחט. תודה מיוחדת למאור גשורי שתמך בנו לכל אורך הדרך.

תודה גדולה לדניאל מדריכת הנעורים ולכל נערות ונערי חברת הנעורים שלקחו חלק בהכנת העגלה ובהופעה והיו פשוט מדהימים.

כל הכבוד על הזכייה במקום הראשון – אתם ראויים לו ביותר!

ועוד מאירועי פורים - כל הכבוד לילדי השכבה הצעירה של אשדות יעקב, שחילקו משלוחי מנות בבית חולים פוריה, פורים 2018! גאווה לכל קהילת אשדות יעקב, נוער מקסים, כל הכבוד !!!

